

Sortida a la venda:
16 d'octubre

Nota
de premsa

El geni de la literatura russa que l'estalinisme va voler ensorrar

Per primer cop en català, un dels autors més injustament oblidats del segle xx

Qui és i per què no ens sona el nom de Siguizmund Krjijanovski? Escriptor en rus, nascut el 1887 a Ucraïna en una família d'origen polonès, era algú que deia d'ell mateix que era «conegut per ser desconegut»; algú qui, censurat sense miraments per l'estalinisme i atacat per totes bandes per eminències del realisme socialista com Gorki, va veure poquíssima de la seva obra publicada en vida. Va morir l'any 1950, i quan gairebé cinquanta anys després es va descobrir el seu arxiu literari, va aparèixer als ulls de tothom com un nou clàssic indiscutible de la literatura russa del segle xx. Comparat tot sovint amb autors de la talla de Jonathan Swift, Nikolai Gógol, Franz Kafka o Jorge Luis Borges, se n'han publicat en rus les obres crítiques completes i ha aterrat a algunes de les editorials més prestigioses de països com França o els Estats Units. És ara, per primer cop, que és traduït al català: *El paper perd la paciència* és una antologia dels seus millors contes.

Preu: 19,90€ · Format: 12x17 (tapa dura)

Pàgines: 256 · ISBN: 978-84-10161-21-4

***

Per a qualsevol petició contacteu amb:
Gemma Bayod - comunicacio@comanegra.com

comanegra

«La literatura maliciosa no té cabuda en els nostres temps. Per això penso que el ciutadà Krjijanovski difícilment trobarà un editor per a les seves obres; si el trobés, uns quants cervells tendres quedarien deformats, sens dubte, i això no ens fa cap falta». —Maksim Gorki

Krjijanovski despertava passions: era odiat per tota la colla soviètica, sí, però també lloat per poetes coetanis com Gueorgui Xengueli, qui va comparar-lo amb Edgar Allan Poe i va dir-ne que era «un geni negligit pel seu temps». Els relats d'aquest volum són àcids, crítics amb el sistema de l'època i la literatura que aquest pastava al seu gust, però són sobretot el resultat d'una imaginació desbordant. Flirtegen ara amb la ciència-ficció i la fantasia, ara amb la metafísica i aquell patiment existencial tan característic de la literatura russa de finals del segle XIX i de principis del XX. En les històries de Krjijanovski tot té vida pròpia i voluntat autònoma: la torra Eiffel n'és un exemple, però fins i tot fan i diuen la seva els dits d'un pianista, les lletres dels llibres o un aforisme magistral que està cansat d'anar amunt i avall per les cites de pensadors mediocres. En aquests mons, els personatges han de ser rocambolescos per força: no hi trobem un artista de la fam, però sí un que viu obsedit per fer possible l'impossible, això és, mossegar-se el colze; d'altres eixamplen els metres quadrats de les cases amb productes misteriosos o fan patents per produir energia a

partir d'una font aparentment inesgotable: la ràbia. Krjijanovski és també un prestidigitador lingüístic, que crea i deforma paraules per arribar allà on la llengua no havia arribat. Tal com va fer-ho en les traduccions de Lev Tolstoi o Nariné Abgarian, Marta Nin ha fet mans i mànigues per dur-nos aquesta prosa única a la nostra llengua, i el resultat és immillorable.

